

Kościół romański z 1 połowy XIII wieku z bloków granitowych, przebudowany w 1893r., zdewastowany w 1945r., konsekrowany w 1978r. Należy do najstarszych kościołów na Pomorzu Zachodnim. Obiekt zabytkowy - nr rej. 117 z 27.07.1956 r.

Informacje o kościele znajdują się na stronie http://www.architektura.pomorze.pl/?art_id=18

Architektura:

Kościół usytuowany jest na niewielkim wywyższeniu w środkowej części wsi. Stanowi przykład budowli salowej bez wieży zachodniej, założonej na planie prostokąta z wyodrębnionym, węższym, również prostokątnym chórem, zakończonym apsydą. Jest to jedna z najwcześniejszych budowli kamiennych na Pomorzu Zachodnim. Wzniesiono ją w pierwszej połowie XIII wieku z równo ułożonych warstw kwadr granitowych, o różnym stopniu obróbki, łączonych zaprawą wapienną.

Od strony zachodniej znajduje się główny portal wejściowy, trójuskokowy o lekko ostrym łuku, zapowiadający tendencje wczesnogotyckie, wykonany z klińców granitowych. Pozostałe portale w elewacjach południowych, nawy i prezbiterium są jednuskokowe, ale o łuku półkolistym. Posiadają też dodatkowy wieniec mniejszych ciosów okalających archiwoltę.

Otwory okienne w elewacji północnej i południowej wykonane były z ciosów granitowych o łuku półokrągłym, rozglifione na zewnątrz, o czym świadczą ich reliktury zachowane w elewacjach północnej i południowej nawy. Po XIX wiecznej przebudowie zachowały się jednak tylko okna w apsydzie, o charakterystycznym promienistym układzie. Otwory XIX wieczne wykonano w stylu neoromańskim w obramieniu ceramicznym.

Podobnej przebudowie uległy szczyty wschodni i zachodni, które wymurowano z cegły i zaopatrzone w sterczyny. Podobnej adaptacji poddano też łuk tęczy, łączący wnętrze nawy z prezbiterium. Świątynia posiada strop drewniany, natomiast koncha apsydy wymurowana jest na szalowaniu z drobnych kamieni pokrytych grubą warstwą zaprawy. Całość kryta jest ceramicznymi dachami dwuspadowymi. Wszystkie elewacje posiadają prostokątny cokół, który jednak nie zachodzi na ościeża portali. Występowanie również prostokątnego gzymsu nie jest wykluczone, choć nie da się tego jednoznacznie stwierdzić. Pierwotne wyposażenie nie zachowało się do naszych czasów.

Typ układu przestrzennego, półkoliste łuki otworów okiennych i ościeży portali, przy lekko załamanej archiwoltce portalu zachodniego określają czas powstania budowli na pierwszą połowę XIII wieku.

{gallery}Zabytki{/gallery}

Zabudowania folwarczne i przyległy park.

{gallery}Folwark{/gallery}

Dąb nazwany „Kasztelanem”.

{gallery}Dab{/gallery}